

הנדון:

דייבכסאג

הכנסת, ושוב בגלגלו. בשעתו ניסונו ל- העלות בכנסת את פרשת מאסר עורכי בול. הדבר נימנע מאיתנו בעזרת נוהל מפוקפק. עתה שונה התקנון, כדי לתת לנוהל זה גושפנקה חוקית.

למיכך יכול עתה הרוב הקואליציוני ל- החליט כי כל עניין שהוא עלול, לפגוע בבטחון המדינה. אם יחליט כך, לא תהיה כל אפשרות להעלותו במליאת הכנסת. הוא יועבר אוטומטית לדיון סודי בוועדה-החוקי והבטחון.

בוועדה זו אין שום ייצוג אף לא לאחת מסייעות האופוזיציה.

גם לפני הליכוד הלאומי, דמתה ועדה זו בהנהלת דויד כהן — למעני העיוור של הכנסת. אחרי הקמת ממשלת הליכוד, זוהי פארסה ממש.

בוועדה יושבת הגארניטורה השנייה של עסקני המיפלגות אשר הגארניטורה הי- ראשונה שלהם יושבת בממשלה.

כלומר: אם מובא מעשה של הממשלה בפני ועדה זו, מתבקש אריה בן-אליעזר לחוות את דעתו על החלטות מנהג בגין, שמעון פרס על מעשי משה דיין וזאב צור על הכרזות יגאל אלון. דיון כזה הוא בחזקת הלצה.

למעשה נעלם פיקוח הכנסת על העניינים הגורליים ביותר שיש לה מדינה.

כך זה כיום — כשעוד ישנה אופוזיציה כלשהי בכנסת.

מה יהיה מחר, אם יתגשם הזונו של קרנמן ולא תישאר שום אופוזיציה?

★ ★ ★

ה דבר חייב היאמר בכירור, בצורה חותכת וחד-משמעית:

כנסת כזאת תהיה דומה, מבחינת חשיבותה ויעילותה, לדיוכסי טאג של הרייך השלישי.

התפקיד העיקרי של חברה יהיה לצעוק "הידד!" למעשי הממשלה, עם או בלי מועל-יד.

כל ההחלטות שתקבלנה במוכרות של מפא"ירבתי, שיהיה לה רוב מוחלט. אם בכלל עוד ייערך עליהם ויכות, הרי יהיה זה בממשלה. שם תתבקש גח"ל לאמר "הן" לכל דבר.

כנסת עצמה יישאר רק תהליך פורמלי — החלטות הממשלה יעברו שם את הדרך השיגרתי. הכנסת תיתן להן אישור — בהצבעה פה אחד.

החלטות הכנסת תהיה אוטומטי טית, כמו חתימת הנשיא.

עד שיחליט משהו שחבל על התקציב. שכנסת כזאת — אינה שווה אפילו את משכורת חבריה.

שהבניין הורודר ישמש למטרה חיונית יותר אם יושבר לחתונות ולטכסי ברית-מילה.

★ ★ ★

מי שרוצה ברייך שלישי ישראלי (או "מלכות ישראל השלישית") יכול להיות גם מעוניין ברייכסטאג ישראלי. אחד מאבירי "ארץ-ישראל השלמה", הי- משורר אורי-צבי גרינברג, דוגל בכך בגלוי מזה הרבה שנים. פעמים רבות הציע לפור את הכנסת.

אך שיהדמוקרטיה הישראלית יקרה לו, מי שמכין את הצורך בשינוי ובתמורה גם אחרי שהת- פוצצה בוועדת-הסבון של רפ"י — חייב להתקומם נגד מוזימת החפ"י כה.

הוא יתקומם נגדה היום, כשהמוזימה עור-דנה באיבה. הוא יתקומם נגדה מחר, אחרי שתבוצע ותהפוך עובדה קיימת.

הוא יתקומם נגדה עלידי מתן סטירת-לחי מצלצלת לחורשי-המוזימה, ביום הי- בחירות: עלידי הצבעת-מחאה שתגחיל לכוח החדש הרבה יותר מארבעה אחוזים.

ולא יקום רייכסטאג בישראל!

השבוע הכריז מנחם בגין, כי נאום פומבי, כי גם אחרי בחירות 1969 צריך גח"ל, לדעתו, להישאר בקואליציה הממשלתית.

זה לא בא כאפתעה למי שענינו פקוחות. אחרי 19 שנים במידבר האופוזיציוני, אי- אפשר כיום להוציא את גח"ל מן הממשלה אפילו בחפזים.

הליכוד הלאומי הוכיח את אשר טענו תמיד: שאין כל הבדל רעיוני, פוליטי ומעשי בין מפא"י לבין גח"ל.

בכל הוויכוחים בממשלת-הליכוד — בענייני הויץ וביטחון כמו כי עניינים כלכליים — ניטשמשו הי- גבולות בין מפא"י וגח"ל, עד שי נעלמו כדיל.

אם כן, למה לעזוב? מדוע תוותר הבור-גנות הגבוהה, המיוצגת על-ידי המיפלגה הליברלית של גח"ל, על ההנאות וההטבות

(גם ארבע סיעות המשתתפות בקואליציה — הליברלים העצמאיים, פא"י ושתי הרשי-מות הערביות של מפא"י — לא היו עוברות חסימה של ארבעה אחוזים.)

במילים אחרות: איזו היתה קווי מת חסימה כזאת בבחירות האחר-רונות, לא היתה קיימת כיום כי כנסת שום אופוזיציה בכלל.

★ ★ ★

תהליך השני הנותן משמעות להפי-כתו של קרנמן הוא הקמת האיחוד הי-משולש של מפא"י, אחרות-העבודה ורפ"י. איחוד זה יכלול כבר מחר 58 מתוך 120 חברי-הכנסת.

(45 צירי המערך, 4 הסוכנים הערביים של מפא"י, 9 צירי רפ"י — מלבד דויד בן-גוריון.)

אילו נעלמו הסיעות הי-קטנות מן הכנסת, היה הי-

בריהכנסת ישראל קרנמן, איש חושיתאן ואחד הקומיסארים של מפא"י בכנסת, הציע להנהיג בבחירות לכנסת הבאה אחריות-חסימה.

קבלת הצעה זו — כמוה כביצוע הפיכה במדינת ישראל.

זהו "פוטש" פשוטו כמשמעו — לא פחות מאשר אותן הפיכות צבאיות המעוצעות, לא פעם, את קהילות-הבוננות של אפריקה ואמריקה הלטינית.

הוא בא למחוק — במחייב אחד — כל אופוזיציה בפרלמנט הישראלי.

★ ★ ★

יש להצעה זו היסטוריה מסויימת. היא צצה למחרת הבחירות לי-כנסת הנוכחית, לכשנתברר כי כי פעם הראשונה מזה דור הצליח כוח חדש לפרוץ את אחוזה-חסימה וזההניע לייצוג בכנסת.

היא צצה אז, בעת ובעונה אחת, במפא"י ובחרות. אבל שתי המיפלגות חששו מפני זעם הציבור. הן רצו כי הקנוניה העכורה תשא גושפנקה, לא מלהן. בורכים הנסתרות של הסחר-מכר המיפלגתי הטילו את היוזמה על המפד"ל.

המפד"ל קפצה על המוצאה. היה לה עניין כפול בה — לחסל את סיעת הכוח החדש, היחידה הני-חמת בעקביות בכפייה הדתית; ולבלוע את סיעות אגו"י ופא"י.

אבל ברגע האחרון ממש התערור בלב ראשי המפד"ל ספק חמור. אין הם כסילים; הם הבינו כי העלאת אחוזי-החסימה פירושה: שלילת זכותו של מעוט להיות מייצג בכנסת. ואם יתקבל עיקרון זה, סופו להתקט גם במיעוט הדתי במדינה ולהביא לחיסול כוחו הפוליטי.

לכן החליטה המפד"ל, לפני כמה שבועות, לנער את חוצנה מן היוזמה הזאת. היא החזירה את הכוור למפא"י ולגח"ל. **הבעיטה של הקומיסאר החיפאי פותחה את המישחק המכריע.**

★ ★ ★

הפיכה המוצעת על-ידי קרנמן מקבלת את משמעותה על רקע שלוש תהליכים, הקובעים את ההתפתחות הפוליטית הפנימית במדינה. **התהליך הראשון נושא את שם הליכוד הלאומי.**

כאשר קם ליכוד זה, הוא גיראה כאמצעי-לשעת-חירום — בהתלכדות טבעית של המיפלגה ערב-מלחמה.

בינתיים חלפה המלחמה מזמן, ונוצר מצב מדיני-בטחוני שלא ישתנה במהרה — אבל הליכוד הלאומי נשאר על כנו.

לא כאמצעי-לשעת-חירום, אלא כמצב קבוע של התאחדות המיפ"י לגות הגדולות לשם הלקותיהשלל. מבין 120 חברי-הכנסת, שייכים 108 ל-מיפלגות-השלטון.

האופוזיציה הפרלמנטרית מורכבת מ-12 ח"כים בלבד.

אף אחד מהם לא היה נמי-צא בכנסת אילו היתה קיימת בבחירות האחרות-נות חסימה של ארבעה אחוזים.

מק"י קיבלה 1.1%. הכוח החדש קיבל 1.2%. רק"ח קיבלה 2.3%. אגו"י קיבלה 3.3%. המרכז החופשי לא היה קיים, מפני שראשו כלל לא העזו להתייצב בבחירות כגוף עצמאי. ספק אם היה עובר את אחוזי-החסימה — אך אין שום ספק שלא היה מגיע לארבעה אחוזים.

הרייכסטג הגרמני (בעת הכרזת המלחמה של היטלר)

הכרזות בהשתתפות בקואליציה? מדוע חתרו גח"ל על חלקה בשלל הכיבורים והתקציבים, המיניסטריונים והמישרות, אחרי הבחירות הבאות?

אפשר להניח כמעט בבטחון כי גם בכנסת השביעית תקום קואליציה מחרות ועד מפ"י, קואליציה ששני עמודי-התווך שלה יהיו מפא"ירבתי וגח"ל.

כוונתם של קרנמן ושות' היא להכטיח כי מול ליכוד-לאומי-ניצחי זה לא תתייצב עוד שום אופוזיציה, שהוא יישאר לבדו בכנסת.

★ ★ ★

ה תהיה דמותו של המישטר הי-פרלמנטרי הישראלי אחרי ביצוע הפיכה זו, אם יתגשם חלום יוזמיה ותיעלם האר-פוזיציה כליל?

כבר עתה דומה הכנסת לבדיחה לאומית.

אביא רק דוגמה אחת: בשבוע שעבר הוכנס שינוי בתקנון

איחוד המשולש חולש כבר עתה על רוב מוחלט בכני-סת.

זוהי כוונת המנגנון, המפעיל את קרנמן. אין הוא סומך, כנראה, על כך שהאיחוד המשולש — הצוות אשכול-ספיר-דיין-אבן-אלון — יצבור לכדו מנדטים נוספים בכנסת הבאה. הוא רוצה להבטיח זאת על-ידי פטילת קולות הסיעות הקטנות.

הפיכת קרנמן נועדה, איפוא, להבטיח למפא"ירבתי רוב מוחלט בכנסת הבאה. לא רצח סיעות-המיעוט.

מה תהיה דמות המדינה כאשר מפלגה אחת — מפלגה שקומיסאר תאכישילטון כמו קרנמן מסמל את-תה — תשגת רוב מוחלט בכנסת, ותוכל לעשות במדינה ככל העולה על רוחה?

★ ★ ★

וסף על כך התהליך השלישי, שאינו פחות חשוב.